

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116010355
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116010355.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. novembra 2019, v trestnej veci proti obžalovanému N.. H. S., pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T/12/2016 zo dňa 7.3.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného N.. H. S..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T/12/2016 zo dňa 7.3.2019 bol obžalovaný N.. H. S. uznaný za vinného pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 os.1 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

ako osoba oprávnená konať za U. H. O. U.. G.. C.. U. U. W., C. Č.. XX, N.: XX XXX XXX za obdobie mesiacov december 2011, júl 2011 a august 2011 neodviedol v stanovenej lehote splatnosti zrazené poistné na sociálne poistenie za zamestnancov U.Á. L. - L. W. v celkovej výške 693,39 Eur aj napriek tomu, že spoločnosť mala dostatok finančných prostriedkov na plnú úhradu splatného poistného za december 2011 vo výške 388,13 Eur a na čiastočnú úhradu splatného poistného za júl 2011 vo výške 197,62 Eur za august 2011 vo výške 107,94 Eur, čím takto U. L. L. W. spôsobila škodu v celkovej výške 693,69 Eur.

Za to bol obžalovanému N.. H. S. podľa § 277 ods.1 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku prostredníctvom svojej obhajkyne obžalovaný N.. H. S. podal odvolanie, ktoré písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uviedol, že nebolo dokázané úmyselné konanie neodviesť poistné za zamestnancov za rozhodné mesiace, keďže všetky platby vrátane platieb poistného realizovala bezhotovostnými platbami cez internetbanking svedkyňa R.. Obžalovaný nemal k dispozícii ani prístupové heslá. Tvrdenie svedkyne R. uvádzané v napadnutom rozsudku, že každý mesiac sa pýtala obžalovaného, či má zaplatiť odvody za zamestnancov pre sociálnu poisťovňu samo osebe ešte nesvedčí v neprospech obžalovaného.

Svedkyňa R. realizovala platby v mene C. U.B. H. O., U..G..C.. samostatne, v prípade, že by sa každý mesiac radila s obžalovaným o tom, ktorú zákonnú platbu má zaplatiť a v akej výške, jej činnosť by bola neefektívna, to by si mohol obžalovaný realizovať platby sám.

Napadnutým rozsudkom nebola rešpektovaná zásada v pochybnostiach v prospech obžalovaného a zásada pomocnej úlohy trestnej represie. Suma 197,62 Eur, ktorá mala byť podľa rozhodnutia súdu odvedená za mesiac júl 2011 a suma za august 2011 vo výške 107,94 Eur nedosahovali výšku malej škody. Z rozsudku nevyplývalo, že by svedkyňa R. informovala obžalovaného o celkovom stave nezaplatených záväzkov voči sociálnej poisťovni o kumulácii dlžôb a obžalovaný si nebol vedomý trestnoprávnej zodpovednosti.

V závere písomných dôvodov odvolania obžalovaný navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného N.. H. S. nie je dôvodné.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mali vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu s tým, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil, a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods.12 Tr.por. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je pritom zrejmé, aké dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, aké skutkové závery z týchto dôkazov súd prvého stupňa vyvodil, akými právnymi úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov a ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného N.. H. S..

Obžalovaný N.. H. S. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku a uviedol, že na základe jeho všeobecného príkazu mala svedkyňa H. realizovať jednotlivé úhrady U. H. O., U..G..C.. W. proporčne. V žalovanom období a aj po ňom mal zlý zdravotný stav, ktorý mu neumožňoval proporčne rozdeľovať finančné prostriedky spoločnosti. V písomných dôvodoch odvolania naopak viní za neuhradené odvody sociálnej poisťovni svedkyňu R..

Táto obrana obžalovaného aj podľa názoru krajského súdu je vyvrátená výpoveďou svedkyne Z. H., ktorá mala prístup na internetbanking cez prístupové heslo obžalovaného, pričom ona na svoje meno heslo nemala. K poplatkom pre U. L. uviedla, že tieto úhrady vykonávala na základe priameho pokynu obžalovaného, keď jej nedal pokyn na úhradu, tak túto úhradu nerealizovala. Každý mesiac sa pýtala obžalovaného, či má zaplatiť odvody za zamestnancov pre sociálnu poisťovňu. Počítač, z ktorého sa cez internetbanking realizovali úhrady, sa nachádzal na pracovisku. Svedkyňa zdôraznila, že len obžalovaný bol ten, kto rozhodol, ktoré a aké sumy sa majú uhrádzať a uviedla, že mzdy boli vyplácané len v čiastočnej výške tiež len na pokyn obžalovaného. Účtovné doklady firmy odovzdávala pravidelne ona na zaúčtovanie externej účtovníčke svedkyňi N.. I. R..

V súlade s touto výpoveďou je aj výpoveď menovanej svedkyne, ktorá v období roku 2011 pracovala ako účtovníčka spoločnosti. S úhradami nemala nič spoločné, nerealizovala ich, len účtovala bankové výpisy. So mzdami pre zamestnancov taktiež neprichádzala do styku. Pokyn na úhrady pre poštový a daňový úrad dával výlučne obžalovaný N.. H. S.. Tento mal aj dispozičné právo s bankovými účtami obchodnej spoločnosti. Vie, že okrem neho mal ešte niekto iný možnosť dispozície účtov, avšak kto, nevedela povedať.

Obhajoba obžalovaného, že sa jeho spoločnosť, ktorej bol jediným konateľom dostala v rozhodnom období do zlej ekonomickej situácie, ho aj podľa názoru krajského súdu nezbavuje trestnej zodpovednosti, nakoľko zo znaleckého posudku z odvetvia účtovníctva a daňovníctva, ako aj z výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní nepochybne vyplýva, že spoločnosť ku dňu splatnosti vyššie uvedeného poistného za zamestnancov, ako aj za zamestnávateľa mala dostatok finančných prostriedkov za december 2011 vo výške 388,13 eur a na čiastočnú úhradu splatného poistného za júl 2011 vo výške 197,62 eur, za august 2011 vo výške 107,94 eur, čím takto sociálnej poisťovni nebola uhradená suma v celkovej výške 693,69 eur.

K argumentácii obžalovaného v písomných dôvodoch jeho odvolania, že výška neuhradeného poistného za júl a august 2011 nedosahuje škodu, ktorá je potrebná na naplnenie pojmových znakov skutkovej

podstaty prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd dodáva, že tieto sumy nemožno posudzovať izolovane, ale v ich súhrne spolu so sumou neodvedenou aj za mesiac december roku 2011. Taktiež neobstojí argumentácia obžalovaného, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebola preukázaná subjektívna stránka žalovaného trestného činu.

Znaky subjektívnej stránky trestného činu sú rovnako, ako aj ostatné znaky skutkovej podstaty predmetom dokazovania v trestnom konaní. Na rozdiel od ostatných znakov skutkovej podstaty (napr. objektívnej stránky) možno o nich viesť dokazovanie spravidla len dôkazmi nepriamymi, t.j. zisťovaním vonkajších okolností, z ktorých je možné usudzovať zavinenie alebo motív páchatel'a a z ktorých sa dá, podľa zásad správneho myslenia usudzovať vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom. Len zo skutočností, že obžalovaný skutok poprel, nemožno preto vyvodiť, že zistenie priameho úmyslu neprichádza do úvahy. Tento úmysel tak, ako aj iné formy zavinenia, možno zistiť aj na podklade iných dôkazov, než z priznania obžalovaného, a to v predmetnej trestnej veci bolo preukázané vyššie spomínanými dôkazmi.

Odvolací súd v ďalšom poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu a výmery trestu. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom zodpovedá zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Tr.zák. Osoba obžalovaného N.. H. S.C. je v napadnutom rozsudku hodnotená plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom okresný súd správne dospel k záveru, keď vyhodnotil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm.j/ Tr.zák. a z tohto dôvodu aj krajský súd dospel k záveru, že je potrebné uložiť výchovný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.